

RAZPRAVE O AKTUALNIH VPRAŠANJH NAŠE GRADITVE

TUDI NADALJNI RAZVOJ KMETIJSTVA POGOJEN Z NAGRAJEVANJEM PO DELU

Do maja bodo izvoljeni novi zadružni sveti — Za smotrnejše vlaganje investicij — Povečati skrb za kmetijskega proizvajalca in dvigati njegovo življenjsko raven — Do jeseni analiza in nato posvet o stanju v kmetijstvu zlasti glede na položaj ostarelih zemljašev in delovne sile na vasi

Osrednja točka dnevnega reda razširjene seje Okrajnega odbora SZDL Koper, ki je bila v torek, je bila razprava o kmetijstvu ter o pripravah na volitve novih zadružnih svetov. Ob tej priložnosti je ponovno stekla beseda o družbeno-politični vlogi bodočih zadružnih svetov, o nekaterih senčnih straneh v odnosih med različnimi kmetijskimi organizacijami, o potrebi po vlaganju večjih naporov za socialistično preobrazbo vasi in tudi o prepočasem uvajanju nagrajevanja po učinku. Še posebej je bilo govora o dosedanjem investiranju v kmetijstvo.

Izkušnje so namreč pokazale, da so bile investicije zelo velike, njihova realizacija pa marsikdaj kaj malo rentabilna. Vsekakor je takšna ugotovitev osnovana na spoznanju, da v kmetijstvu ni koordinacije med plani, ki jih ločeno izdelujejo razne kmetijsko-gospodarske organizacije, na primer kmetijski kombinati, kmetijske zadruge, zadružne ekonomije in državna posestva, na drugi strani pa občinski ljudski odbori. Razen tega je bilo marsikdaj prezrti dejstvo, da so nekatere investicije v kmetijstvo dolgoročne značaja in se obrestujejo šele čez več let. Da bi uspešno rešili vprašanje rentabilnejšega investiranja v kmetijstvo, bo po mnenju predsedstva Okrajnega odbora SZDL Koper in Okrajne zveze kmetijskih združenj ter Kmetijsko-gozdarske zbornice za okraj Koper potrebno temeljito proučiti politično najemanja in smotrne koristi koriščenja investicijskih sredstev za kmetijstvo.

Drugi problem je v koprskem okraju premajhna skrb za boljšo življenjsko raven kmetijskih proizvajalcev. Statistika namreč kaže, da mladi ljudje raje odhajajo v industrijo, kot da bi obdelovali zemljo, čeprav bi pri tem lahko zaslužili več. Starejši ljudje pa ostajajo sami na kmetijah in ne zmorejo obdelovati svojih

polj. Temu vprašanju bo treba posvetiti vso pozornost. Sklenili so o tem napraviti analizo, o kateri bo govora jeseni na posebnem posvetu o problematiki kmetijstva v koprskem okraju.

Te misli udeležencev razširjene seje Okrajnega odbora SZDL

Koper so bile obogatene še s predlogom o formiranju poslovnih enot po značilnostih posameznih dejavnosti v kmetijstvu in s ponovnim predlogom, naj bi v prihodnje bolj skrbeli za šolanje strokovnega kadra v kmetijstvu.

V odprti razpravi je moč

V sežanski občini se bližajo koncu redne letne konference osnovnih organizacij Zveze komunistov. Bilo bi predolgo, če bi se zaustavili pri vseh obširnih razpravah o uspehih, ki jih je Zveza komunistov dosegla v minulem letu. Vsaka organizacija se je trudila, da bi bili rezultati dela na vseh področjih čim večji. Seveda ni šlo brez vsake pomanjkljivosti — in tudi te so prišle na dan na volivnih konferencah, kar samo dokazuje čvrstost organizacije.

Razen volitev novih sekretariatov in delegatov za občinsko konferenco, ki bo v začetku maja, ter poročil o dosedanjem delu, so vse organizacije sprejele sklepe, katerih izvajanje bo pripomoglo k nadaljnjem utrjevanju vseh oblik delavskega in družbenega upravljanja, k iskanju novih načinov dela v organizacijah in izven njih, k dviganju nivoja ideološke in politične vzgoje in k pomlajevanju vrst Zveze komu-

nistov z novimi člani, zlasti izmed delavske, socialistični stvari predane mladine.

RAZPRAVA O POLOŽAJU UDELEŽENCEV OSVOBODILNEGA BOJA V NAŠI DRUŽBI

VSESTRANSKA SKRB ZA BORCE NOB

V koprski občini je več kot 2000 bivših partizanov in aktivistov NOB in 93 otrok padlih borcev. Med zaposlenimi nekdanjimi udeleženci narodnoosvobodilne vojne pa je 152 nekvalificiranih, 175 polkvalificiranih, 171 kvalificiranih in komaj 44 visokokvalificiranih delavcev in uslužbencev. Takšno stanje vsekakor ni zadovoljivo, čeprav je bilo prirejenih že več tečajev in seminarjev za strokovno izobraževanje članov Zveze borcev.

Invalidsko varstvo, za katerega v koprski občini izdajo 15,9 milijona dinarjev letno, uživa 374 vojaških invalidov. Nadalje prejema 32 osebnih vojaških invalidov invalidski dodatek v skupnem

znesku 3,4 milijona dinarjev letno, izmed 1143 družinskih invalidskih upravičencev dobi letno 32 okrog 16,9 milijona dinarjev in 63 invalidski dodatek v višini po 1500 do 9300 dinarjev, kar je lani znašalo 5,7 milijona dinarjev.

Posebna skrb je posvečena otrokom padlih borcev in žrtev fašističnega terorja. Osnovno šolo jih obiskuje 16, na srednjih šolah jih je 40, na višjih ali visokih šolah 7 in vajecev je 30.

Zanimiv je tudi podatek, da se je od 238 vojaških upokojencev v koprski komuni ponovno zaposlilo 233 oseb. Pri zaposlovanju invalidov pa so ponekod težave, ker je vrsta predvsem manjših gospodarskih organizacij, ki za-

nje nimajo primernih delovnih mest. A druga pomanjkljivost je, da ne morejo vsa podjetja nuditi možnosti članom Zveze borcev za potrebno strokovno izobraževanje ter ne prirejejo seminarjev za člane svojih delovnih kolektivov, ki so zaposleni in sorodnih strokah.

Vse preveč počasi pa Zveza borcev rešuje stanovanjsko vprašanje svojih članov, čeprav je v nekaterih podjetjih in ustanovah uspela, da so začela nekoliko bolj skrbeti za omilitev stanovanjske stiske. Teže je z zbiranjem sredstev za gradnjo stanovanj upokojenim bivšim borcem in invalidom. Res da ima občinski odbor ZB na razpolago 11 milijonov dinarjev, ki mu jih je dal koprski občinski ljudski odbor, vendar bo ta denar komaj zadostoval za skupaj štiri stanovanj, ki jih gradijo na Vojkovej nabrežju, medtem ko bodo s 5,5 milijona dinarji iz reubliške dotacije preuredili nekaj starih stanovanj.

O vseh teh in še drugih problemih občinskega odbora Zveze borcev so govorili tudi na zadnji seji Občinskega ljudskega odbora Koper. Med drugim so odborniki pozdravili pobudo, da bi v večjih gospodarskih organizacijah ter ustanovah ustanovili aktivne borce, ki naj bi sodelovali v vodstvu podjetij in organi delavskega samoupravljanja pri reševanju različnih težav, ki jih imajo bivši partizani in aktivisti. Odborniki so nadalje obljubili pomagati Zvezi borcev pri prepricavanju gospodarskih organizacij, naj dajo več sredstev za stanovanjsko gradnjo, pri občini pa bi ustanovili komisijo za vprašanja borcev in vojaških vojnih invalidov.

Močan odziv na akcijo RK Jugoslavije

Pobuda Jugoslovanskega Rdečega križa, da bi sprejela Jugoslavija določeno število kongoskih otrok v začasno oskrbo in nego, je imela po vsej domovini presenetljiv odziv. Tudi v koprskem okraju so na vseh sedežih RK prejeli že do konca preteklega tedna številne prijave družin, ki so se v posvem samoiniciativno vključile v to človekoljubno akcijo s prošnjo, da bi jim dode-

lili otroka iz Konga v vso oskrbo. Samo v Piranu in Kopru imajo na sedežih RK 47, oziroma 27 prošelj staršev, toda število prijav je danes že občutno višje.

Na Okrajnem odboru RK v Kopru smo zvedeli, da zaenkrat še niso dobili nadaljnjih navodil, vendar bodo občinski odbori RK in Okrajni odbor RK v Kopru prošnje sprejemali še naprej.

Obvestilo

Bralcem in naročnikom!

Zaradi splošne podražitve papirja in drugega materiala, podražitve tiskarskih storitev po vsej državi, dviga osebnih prejemkov in honorarjev zunanjim sodelavcem smo že dalj časa čutili veliko nesorazmerje med stroški za izdajanje lista in med njegovo ceno. Da bi to nesorazmerje vsaj delno zmanjšali, smo prisiljeni obenem z vsemi drugimi tedniki v Sloveniji dvigniti ceno posameznega izvoda Slovenskega Jadrana na 20 dinarjev, če ga kupite v kolportazi — pri Vašem trafikantu ali prodajalcu časopisov. Za stalne naročnike pa smo ohranili določen popust: s sedanjih 500 dinarjev letne naročnine smo šli le na 800 dinarjev (polletno 400, četrtletno 200 dinarjev).

Zatržno upamo, da bodo bralci in naročniki razumeli ta nujni in upravičeni ukrep, mi pa se bomo trudili in prizadevali, da bi naš list še bolj izpopolnili in ga približali vsakemu bralcu.

Uredništvo in uprava

ObLO KOPER JE PRIPRAVIL OSNUTEK DRUŽBENEGA PLANA Pripravljen za razpravo z volivci

Minuli ponedeljek je zasedal Občinski ljudski odbor Koper in razen tekočih zadev obravnaval osnutek družbenega plana občine za leto 1961. Odborniki so k osnutku dali nekaj pripomb in tako pripravili bogato gradivo, s katerim bodo v prihodnjih dneh seznanili zbor volivcev. Osnutek predvideva, da bo možno povečati narodni dohodek za okrog 35 od-

stotkov v primerjavi z lanskoletno realizacijo. Največji vzpon bi vsekakor dosegla komunalna dejavnost, sledila pa naj bi ji industrija in kmetijstvo.

Sedanje analize kažejo možnost za povečano produktivnost dela z okrog 24 odstotkov na zaposlenega, število zaposlenih pa bi se povečalo za približno 1000 oseb. To je 10 odstotkov

V vrsti sindikalnih občinskih zborov, ki te dni tečejo po naših podjetjih in ustanovah, je bila letna skupščina sindikalne podružnice minulo soboto tudi v časopisno-založniškem podjetju Primorski tisk v Kopru. Ob tej priložnosti so člani sindikata ugotovili solidno konsolidacijo delovnega kolektiva, ki za razveseljiv napredek svojega podjetja vlaga vse svoje sile in je pri tem dosegel lepe uspehe in bogate sadove

VANINA VANINI

Skrivnostna mladostnost

Hočete ostati čimdlje mladi in pozabiti na tegobe vsakdanjega življenja? Nič lažjega. Kupite si gugalni stol in se ziblajte eno uro na dan z na pol priprtimi očmi. To ni šala, marveč povsem resen nasvet nekega angleškega zdravnika. Bistvo je v tem, da se člo-

vek v gugalniku hočeš počes spomni na svoje detinstvo, kar pomirjujoče vpliva na njegovo duševno razpoloženje. In ne samo to, zibanje se ugodno odraža tudi na telesnem stanju in počutju.

PŠENICA REKORDER

Po dolgoletnih poskusih je uspelo v nekem moskovskem laboratoriju vzgojiti pšenico, ki ima 250 zrn. Tudi kvaliteta pšenice ni slaba.

SANTA MARIA — PAŠA ZA RADOVEDNEŽE

Ko se je pred nedavnim vrnila v matično pristanišče portugalska ladja Santa Maria, na kateri je dvignil vstajo kapetan Galvao, jo je pričakalo nekaj tisoč radovednih ljudi. Lastniki so se zaradi tega odločili, da si jo bo lahko za primerno vstopnino ogledal vsakdo. Obiskovalci si bodo lahko ogledali mesto na kapitanskem mostu, »kjer se je zarila ena krogla« in še nekatere na moč »zanimive stvari«. O vzrokih vstaje, zaradi katere bo ladjo marsikdo obiskal, bodo vodiči seveda previdno molčali.

KRALJEVSKE POKOJNINE

V Franciji se vedno podeljuje pokojnine, ki so jih namenili francoski kralji svojim plemičem in njihovim naslednikom. Vsi nasledniki plemiča D'Assa dobivajo pokojnino, ki jo je določil Ludvik XV. za »neustrašnost pred sovražnikom«. Vsako leto dobivajo nasledniki Yva de la Bousier-Chambor po 60 frankov pokojnine, ker je prestolonaslednik po neprevidnosti obstrelil na lovu enega izmed prednikov njihove družine.

PRAKTIČNA POMOČ V SPODNJEM DOMU

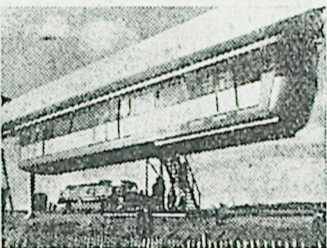
V britanskem Spodnjem domu so prišle pred nedavnim do polne veljave žene-poslanci. Neko zasedanje se je zavleklo pozno v noč in kuhinjsko osebje se je že zdavnaj odpravilo domov. Tedaj so si ženski člani Spodnjega doma zavihali rokave, kuhali za poslance kavo in čaj in pomivali posodo.

RAZUMEL JE

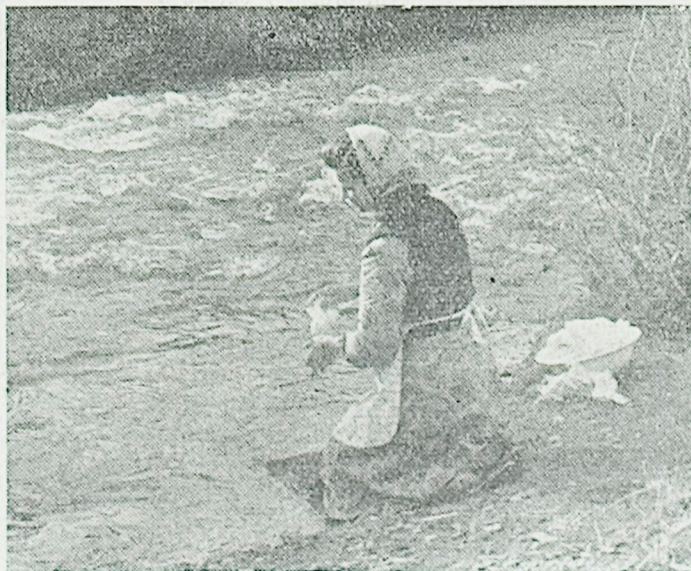
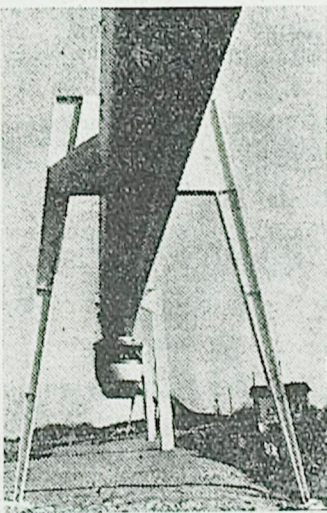
»Ali nisi bil sinoči na obisku pri tisti čudoviti blondinki?«
»Da, bil sem.«
»Kako, da si se potem vrnil domov tako kmalu?«
»Sedela sva zraven kamina in kramljala. Nenadoma pa je ona stegnila roko in uoasnila luč. Jaz sem ta namig dobro razumel in seveda takoj odšel.«

V kraju Giulino di Mezzegra v severni Italiji, kjer sta bila 28. aprila 1945 ustreljena Benito Mussolini in njegova ljubica Klara Petacci, so slednji postavili lep spomenik. Ob odkritju je bilo prisotnih več znanih ljudi, med njimi mestni župan Galli in karabinjerski brigadir. Značilen za mestno vzdušje in za aktivnost fašistov na tem področju je tudi napis desno zadržaj Duceju

V Franciji so te dni v mestu Chateaufort-sur-Loire dali v promet nova vozila: lepe pulmane, pripete in viseče na posebni drsni konstrukciji, kakor kaže zgornja (vozilo) in spodnja slika (tračnice na posebnem viaduktu). Vozilo doseže hitrost do 120 km/h

Te dni je naš fotoreporter posnel to sliko ob reki Rižani. Tovarščico Marijo je objektiv zalotil v trenutku, ko je v mrzli tekoči vodi s pordelimi rokami prala perilo svoje družine. Na tem prostoru se poleti in pozimi zbirajo rižanske gospodinje in med pranjem ugibajo, kdaj jim bo uspelo tudi v Rižani urediti skromno pralnico. »In če bi vsak avtomobilist, ki mimo nas zdrvi po tej lepi mednarodni cesti, prispeval le en dinar, bi v letu dni zbrali dovolj denarja, da bi si tudi mi uredili pralnico, kakršno si želimo.« Je smeje dejala starejša domačinka, ki že pet desetletij pere v Rižani

Čeprav leži Komen sredi Krasa, za katerega trdijo, da na njem ni vode, pa ima vendar svoje jezero: kaže ga naša slika. Po njem so komenski lovci imenovali tudi svojo družino, zato se nikar ne čudite, če boste slišali zanjo in pri tem pomislili, od kod vendar jezero sredi Krasa, ki sicer ne drži nobene vode, čeprav je gotovo veliko pretaka v svojih nedrih

3. marec 1961 • ZADNJA STRAN • LETO X. — ST. 10

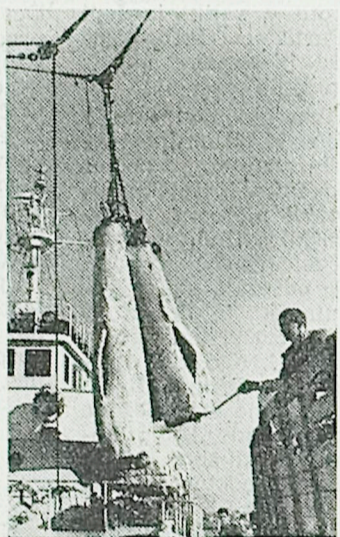
Identifikacija novorojenčkov

Marsikakšna družinska tragedija je že nastala, ker so materi v porodnišnici zamenjali otroka. Kljub vsem sodobnim načinom identifikacije se to še vedno dogaja. V zagrebški porodnišnici pa so prišli na zanimivo zamisel: vsakemu

novorojenčku takoj po rojstvu odtisnejo njegovo stopalo. Na ta način so lahko pred nedavnim odkrili tudi zločin mlade matere, ki je zavrgla svojega otroka. Odnese ga je na podstrežje neke hiše v središču mesta, kjer je otrok izhiral in umrl. Zločin so odkrili v slabih 24 urah. Pričakujejo, da bodo takšen način identifikacije novorojenčkov osvojile tudi druge porodnišnice.

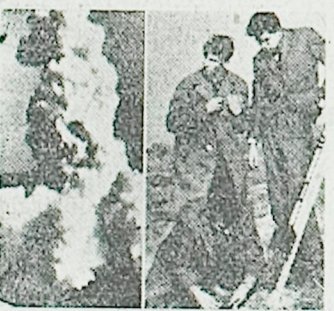
Prvič je bilo letos v seriji podobnih prireditvev po vsej Jugoslaviji tudi pri nas takšno mladinsko pustovanje pod naslovom »Koper — najbolj veselo mesto«. Trajalo je pet dni in mladina je v tem času prikazala vrsto raznih šaljivih nastopov in drugih prireditvev. Na sliki: kozlovska sodba pred staro pretorsko palačo v središču mesta minulo nedeljo dopoldne. Prireditve so bile zaključene v torek zvečer

Japonske ribiške ladje za lov na visokem morju so spet začele dovažati naši ribji industriji dragoceno surovino — tunino. Na sliki je takšna ribiška ladja te dni v koprskem tovrnem pristanišču, ko razklada pripeljani tovor. Posamezni primerki rib tehtajo tudi do 200 kg

RAKETNA POŠTA

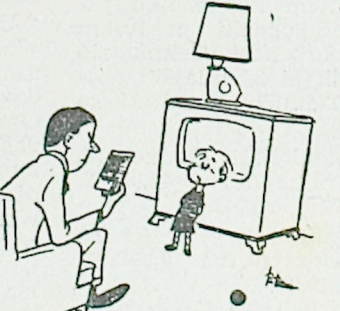
Ze z letošnjim letom nameravajo pošiljati francoske pošte pisma z raketami. Prva raketna poštna linija bo: Pariz—Marseille in naprej od Marseille do Bastiglie na Korziki. Raketo bodo seveda upravljali z zemlje. Za to dolgo pot bo raketa porabila samo nekaj minut.

Ukvarjanje z raketami je postalo že nekaj vsakdanjega tudi med mladino. Na sliki so trije gimnazijci iz Perpignana v Franciji, ki so po dolgem in napornem delu skrivaj izdelali precej veliko raketo in jo srečno poslali s hitrostjo osem sto km/h kar tri kilometre visoko. Dim pri eksploziji ob izstrelitvi rakete je prekril skoraj vso mestno periferijo

— To pa je naša nova računovodkinja...

— Nikar se ne jezi, oče! Zdi se mi, da nisem prav urezan za šolo...

Trenutek nato je vzel minister iz bonboniere čokoladni bonbon, vendar mu ga je Vanina vzela in smehljuje se rekla:

»Bodite previdni, pri vas je vendar vse zastrupljeno, ker se vas hočejo na vsak način znebiti. Kakor vidite, sem za svojega bodočega strica dosegla pomilovanje, da ne bi v Savellijevo hišo prišla povsem praznih rok.«

Monsignor Catanza je bil na moč osupel; zahvalil se je svoji bodoči nečakinji in dejal, da je zdaj že trdno prepričan, da mu bo uspelo rešiti Missirillija.

»Najin posel je končan!« je kliknila Vanina. »In kot dokaz — nagrada!« Planila mu je v naročje in ga vroče poljubila.

Minister se takšne nagrade ni branil.

»Morate vedeti, draga Vanina, da mi je prelivanje krvi odvratno. Pravzaprav sem še zelo mlad, čeravno se zdim morda star in brččas bom še doživel tisti čas, ko se bodo ljudje maščevali zaradi krvi, ki se danes preliva.«

Ura je odbila dve, ko je monsignor Catanzara pospremil Vanino prav do vrtnih vrat.

Ko se je naslednjega dne minister pojavil pred papežem, je bil malce vznemirjen zaradi predloga, ki mu ga je nameraval priporočiti, vendar mu je sveti oče dejal:

»Rad bi vas prosil za neko uslugo. Med temi karbonarji iz Forlija je tudi eden, ki ni bil pomiloščen; misel nanj mi ne da spati; tega človeka moramo rešiti.«

Videč, da se je papež že trdno odločil, je precej časa ugovarjal, naposled pa le popustil in napisal, motu proprio (po lastnem preudarku), odlok, ki ga je papež — mimo svoje navade — podpisal.

Vanina je bila uverjena, da bodo njenega ljubimca pomilostili, vendar se je bala, da ga bodo skušali na zavraten način zastrupiti. Missirilliju je dal že prejšnji večer prečastiti Cari, njegov spovednik, mornarski prepečenec in ga pri tem opomnil, naj ne okusi hrane, ki mu jo daje država.

Vanina je kasneje zvedela, da bodo karbonarje iz Forlija premestili v ječo San Leo; na vsak način je hotela videti Missirillija, ko bo šel skozi Citta-Castellana; v mesto je pripotovala štiriindvajset ur pred kaznjenci, tod je našla častitega Carija, ki je bil tu že nekaj dni. Od ječarja mu je uspelo dobiti dovoljenje, da bo šel Missirilli lahko ponoči v jetniško kapelo. Dosegel je še več, če bo Missirilli pristal, da mu vklenejo roke in noge v verige, se bo ječar umaknil k vratom, od koder ga bo lahko motril, od koder pa ne bo mogel slišati, kaj bo govoril.

Naposled je prišel dan, ki je moral odločiti Vaninino usodo. Ze zjutraj se je zaprla v jetniško kapelo. Kdo neki bi mogel slutiti misli, ki so jo preko vsega dolgega dne pretresale? Ali jo Missirilli ljubi dovolj močno, da bi je mogel oprostiti? Res da je izdala njegovo vento, vendar mu je rešila življenje. Ko je jel zmagovati razum v njeni izmučeni duši, je Vanina upala, da bo Missirilli pristal, da zapusti z njo Italijo: če je že pogrešila, tedaj je napravila to iz prevelike ljubezni. Kmalu potem, ko je odbila ura štiri, je začula po tlaku topotanje karabinjerskega konja. Zdelo se je, kakor da vsak topot kopit odmeva v njenem sru. Razbrala je škripanje vozička, na katerem so peljali kaznjence. Voziček se je ustavil na majhnem trgu pred kaznilnico; videla je, kako sta dva karabinjerja dvignila Missirillija in mu pomagala iz vozička. Bil je tako vklejen, da se sam ni mogel niti premakniti. Da je le živ, je pomislila Vanina s solzami v očeh; niso ga še zastrupili. Večer je bil strašen; oltarska svetilka je bila obsejena visoko pod stropom in je sama samcata osvetljevala tegobno temo. Vaninine oči so begale po grobnicah velikavev iz Srednjega veka, ki so umrli v bližnji temnici. V izrazu njihovih kipov je bilo nekaj grozljivega.

Vsi šumi so že davnaj umolknil; Vanino so jele obhajati črne misli. Kmalu potem, ko je odbilo polnoči, se ji je zazdelo, da sliši slaboten šum, kakor da bi nekje letel netopir. Hotela je napraviti nekaj korakov, ko se je na pol onesveščena zgrudila na klečalnik. Skoraj v istem hipu sta prišli k njej dve prikazni. Bila sta ječar in Missirilli, ves ovit v verige, da se je zdel kakor otrok v povojih. Ječar je odprl svetliko in jo postavil na klečalnik poleg Vanine, da bi lahko kaznjenca čim bolje motril. Brž ko se je ječar umaknil, je Vanina padla Missirilliju okoli vratu. Ko ga je prižemala na svoje grudi, ni čutila drugega kot njegove hladne in siljaste okove. Kdo ga je tako okoval? je pomislila. Nikakršnega zadoščanja ni čutila, ko ga je poljubljala. Za to bolečino je prišla druga, še bolj pekoča; za hip jo je spreletelo, da Missirilli nekaj je storila in da je zato tako hladen.

»Draga prijateljica,« je naposled rekel, »žal mi ljubezni, s katero ste me vzljubili; zaman iščem vrlino, ki vas je mogla osvojiti. Vrniva se, vam pravim, h krščanskim občutjem, pozabimo na tisto, kar naju je privedlo na napačno pot; jaz vam ne morem pripadati. Skrivnostna nesreča, ki je spremljala moje načrte, izvira nemara iz izvirnega greha, v katerega sem bil zablodel. Četudi ne bi hotel poslušati tistega, kar ljudje slišajo, sem se vendar večkrat vpraševal, zakaj me niso aretirali skupaj s prijatelji tiste usodne noči v Forliju? Zakaj v času propada nisem bil na svojem mestu? Zakaj je mogla izzvati moja odsotnost najtežja sumničenja? Imel sem drugo ljubezen in se nisem ves predal osvoboditvi Italije.«

Vanina je bila od strmenja vsa zbegana, ni mogla verjeti, da se je Missirilli tako spremenil. Čeravno ni dosti shujšal, se je vendar zdelo, da mu je trideset let. Bržkone je te nenavadne spremembe krivo slabo postopanje v ječi, si je mislila, in zahlipala.

»Ah,« je rekla, »ječarji so mi tolikanj obljubljali, da bodo z vami dobro ravnali!«

Bila je resnica, da so se na pragu smrti vsa verska načela, ki so se mogla združiti s težnjo po osvoboditvi Italije, prebudila v sru mladega karbonarja. Vanini se je jelo počasi jasni, da je čudna sprememba, ki jo opaža pri svojem dragem, duševna in da ni posledica telesnega trpinčenja. To je njeno bolečino, za katero je bila prepričana, da večja ne more biti, še povečalo.

Missirilli je molčal; Vanina pa je hlipala in zdelo se je, da se bo zdaj zdaj zadušila. Navsezadnje je rekel z izrazom, ki je pričal, da je bil tudi sam ganjen: